

Suç Aleti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Aralık 2020

Tabanları yanıyor mevsimin ve şakağında şakayıklar bir düş'e özlem duyan gerçeğin sükûn dilendiği şiir öncesi hezeyanlarına yenik düşüyor şair ve gece gerçi hangisi hangisinden ibaret, bilinmezliğe de şerh düşüyor Yaratan...

Aşkın uçuşan külleri
Bazense yüreğin kinayesi ama kendine.
Hadislerde saklı huzur
Bunun bilincinde şair
Ve geceyi b/ölen her saniye
Sancılı bir doğum ne ki
Ölüm öncesi varsa bir hikmet
Varoluşun nidalarına
Işık tutuyor evren
Kürediği kadar yalnızlığı
Kalabalık bir hicret.

Mesken tuttuğu geceden sarkan bir el gibi
Dingin bir dünya özlemi
Edilgen olmayı sevmese de şair
Etken olan sadece ruhu
Yürekte kardığı sözcüklere rükû ettiği
Duyulmazlığın utkunda
Uykusuz satırlarda saklı gizemi.

Mevsim beyitlere bölünmüş
Beyitler ise duygulara
Hırpani ruhlar sokağında
Ceset avına çıkmış şair
Kazdığı her çukur
Hazır ol'da kalem
Titizlikle dikeyyor geceyi.

Suç aleti nasıl ki kalem
Kanlı imgelerin bayrağında nakşediyor
Acının amblemi.

Acısız ruh nasıl şiir yazar?
Şirse yazılan
Kazılan çukurda mı saklı imgesi misafirliğin?
Elbet bir misafirhane her şiir
Nükseden hayaller
Duygu küfesinde saklı içeriği bilinmez.

Bilindik ne kaldı madem?
Bir bohçada saklı esaret
Kıyametin öncüsü takındığı cesaret
Mademki düştü yola
Mezarını kalemi ile kaza kaza.
Her ölüm çok erken
Gel gör ki şair geç kalmışken:
Elbet kendine dokunmadan
Oysaki sözcüklere âşık yüreği
Nasıl da okunmadan geçer hani zaman?
Okudukları da kar mı kaldı hani yanına?

Nüktedan bir yürek ve seyyah adeta
Yazmaya durduğu her enstantane
Ne gölgesi kayıp şairin
Ne de şehrin büyüünde yol aldı durduk yere:
Şair ve şehir ve gece üçlüsü
Mademki kazık kakacaktı umuda ve hayallere
Çok geç oysa ölüm
Şair için
Erken kalkan değil de geç kalanmış
Yol alan
Büyüttüğü devasa bir aşk için için
Bir içimlik olsa da her gece ve şiir...